

28. október: sv. Šimon a Júda, apoštoli

Sv. Šimon

Pôvod mena: z hebr. Šimhón – počúvajúci.

Sväté písmo ho nazýva Horlivec (Sk 1, 13), alebo Kánanejský na odlišenie od Šimona, ktorého Pán nazval Petrom (Mt 10, 4; Mk 3, 18; Lk 6, 15;). O jeho živote a smrti nevieme nič bližšie. Usudzujúc z jeho príménia v Skutkoch apoštolov môžeme predpokladať, že patril k hnutiu zelótov – teda tých, ktorých cieľom bolo zbaviť Palestínu pohanov. Podľa vzoru starozákonného Finesa ohnivo horlili proti prestupovateľom zákona a neskôr chceli vydobýť nezávislosť od Ríma. Bola to bojovná skupina radikálnych Židov. Podľa príménia Kánanejský môžeme predpokladať, že pochádzal z Kány. Jediné čo vieme o jeho živote po zmŕtvychvstaní Krista je, že evanjelista Lukáš ho výslovne menuje v apoštolskom zbore, ktorý sa po Kristovom nanebovstúpení zúčastňuje na voľbe apoštola – náhradníka za zradcu Judáša.

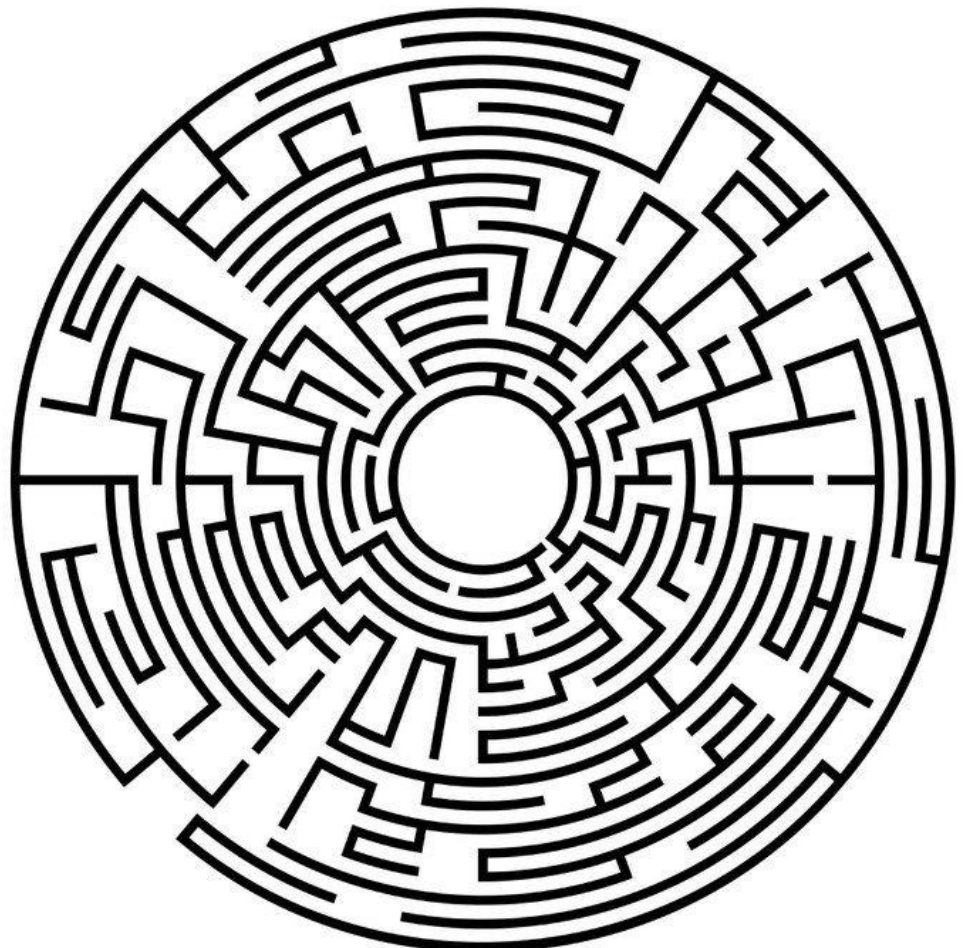
Podľa prastarej tradície zomrel v Perzii spolu s apoštolom Júdom Tadeášom. Je patrónom farbiarov, pracovníkov s kožou, tkáčov,

drevorubačov a murárov.

Ikonografia ho vyobrazuje ako muža s kyjom, pílou, kopijou, mečom a sekerou ako nástrojmi umučenia; niekedy má so sebou knihu a kríž. Najčastejšie je vyobrazený s apoštolom Júdom, čo poukazuje na dávnu tradíciu, že spolu ohlasovali evanjelium Ježiša Krista a spolu aj zomreli.

Bludisko:

Pomôž dostať sa do Perzie sv. Šimonovi a Júdovi, aby mohli ohlasovať Božie kráľovstvo:

28. október: sv. Šimon a Júda, apoštoli

Sv. Júda Tadeáš

Pôvod mena: z hebr. Jehúdhád – oslavovaný, zvelebovaný.

Vo Svätom písme máme o ňom viacero zmienok. V Evanjeliu sv. Matúša a Marka je jednoducho uvádzaný ako Tadeáš; v Evanjeliu sv. Lukáša a v Skutkoch apoštolov (Sk 1, 13) Júda Jakubov. Bol synom Alfea a jeho manželky Márie „sestry“ príbuznej Panny Márie. Bol rodným bratom apoštola Jakuba Mladšieho. Výslovne sa o ňom zmieňuje svätý Ján pri opise Poslednej večere, keď Spasiteľ na otázku apoštola Júdu „Pane, ako to, že seba chceš zjaviť nám, a svetu nie“? odpovedá: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať...“.

Podľa starých tradícií sa mu pripisuje aj list uvádzaný jeho menom – Júdov list. Biblisti sa však nevedia zjednotiť a tak sú dve mienky, kto je autorom listu. Jedny ho jasne definujú ako list brata apoštola Jakuba brata Pánovho; podľa druhej mienky je autor neznámy, ktorý list napísal pod jeho menom. Bol neohrozený bojovník proti pohanským modlám a sektárom. Jeho úcta sa veľmi rozmohla v posledných storočiach hlavne vďaka deväťdňovým pobožnostiam k svätcovi ako ochrancovi a orodovníkovi v ťažkých životných situáciách. Podľa tradície spolu s apoštolom Šimonom hlásali evanjelium v Arménsku a v Perzii, kde na koniec spoločne zomreli mučeníckou smrťou. Je patrónom v každej núdzi a v zúfalých situáciách.

V ikonografii je zobrazený s kyjom, kameňmi, halapartňou a knihou; s apoštolom Šimonom v scéne umučenia.

Modlitba k sv. Júdovi Tadeášovi:

Svätý Júda Tadeáš, príbuzný Ježiša Krista, slávny apoštol a mučeník, ty sa skvieš čnosťami a zázrakmi, si verným a rýchlym pomocníkom všetkých, ktorí ťa ctia a dôverujú v teba vo svojich trápeniach. Hľa, s dôverou prichádzam k tebe a s najväčšou vďačnosťou ťa prosím, pomáhaj mi svojim mocným orodovaním v mojej úzkosti. Veď Pán Boh ti dal tú výhodu, že mimoriadne pomáhaš tým, čo sa už zriekli všetkej zemskej nádeje. Zhliadni na mňa z neba a pomáhaj mi v tomto mojom trápení. Prosím ťa, neopušť ma v mojom biednom stave. Dokáž aj na mne, aké vzácne je u Boha tvoje orodovanie. Za tvoju pomoc budem ti po celý svoj život povďačný. Od tejto chvíle budem ťa ctíť ako svojho zvláštneho patróna a podľa možnosti rozširovať úctu k tebe. Amen.

